

אינצידנט עם הגבול

חיילי צה"ל ובדואים ברדיפה אחר מסתנן בין חולות הנגב

השעה מוקדמת בבוקר. הור קיף ליד בית המושל הצבאי ברחוב הראשי בבאר-שבע עמד על משמרתו, הציץ בשערון ופיהק. מ' מולו עמדו כמה בדואים וביניהם אחד ש- נראה מכובד ביותר, שייך או ראש שבט גדול, וחיוכו למושל ולעוזריו. אחר שעי- תיים של צפייה נפגש סרן, נציג המושל, עם השייך אחמד ואנשיו, שהודיעו כי הלילה הופיע מסתנן מזויין ברובה בא- הליהם ושידל את הבדואים למעשים רעים.

הסרן הצטער על שחיכו לו שעתים, ציזה לנקוט בפעולה מידית. מלבד שלושה חיילים עלו גם מספר בדואים מזויינים על קו- מנדקאר צבאי, כדי לפתוח ברדיפה אחר המסתנן שאיים, נוסף לכל, להרוג את השייך אחמד. אחד הבדואים, חמוש רו- בה וחגור מלאי כדורים צפה בהתמדה מתוך הקומנדקאר הדוהר, כדי לגלות את עקבותיו של המסתנן בין ענני החול שהמכונת העלתה.

מורחה לבאר-שבע פוזרים מאות אהלי בדואים שחורים, המחולקים לקבוצות משפחה קטנות. בין גבעות ושדות, שהניבו זיפי יבול ראשונים שלאחורי היורה, שכמ- עט ואינם מתגלים מעל פני הקרקע, דה- רה המכונת שהגיעה למקום בו נראה המסתנן לאחרונה, אך ממנו נעלם וכפי שהודיע, בריצה, אחד הבדואים, ברח עם אור הבוקר לגבול הירדן, בואכה חב- רון. השייך שכנע את הסרן להמשיך ברדיפה, בכל זאת.

הם עצרו ליד קבוצת אוה- לים קטנה ושמעו כי לא נר- אה איש בסביבה. בשדה מרו- חק יותר רעו כמה גמלים תחת השגח- תם של נערה ושני ילדים קטנים שעמ- דו ורעדו מפחד למראה מכונת צבאית. משגילו את הבדואים ואת השייך של- הנו, נרגעו, אך גם הם לא ראו אדם. המ- כונת המשיכה לדהור בין גבעות החול. הבדואים השתעממו והתחממו חליפות, לבסוף החליטו על מוצא, החלו טוענים את רוביהם.

נער צעיר ראה את המסת- נן נושא הרובה לפני זמן מה. הוא זכר את השעה המ- דוייקת. אך אברעלי, בן הששים, אחד משומרי ראשו של השייך, גשש ידוע ובעל ראייה חדה להפליא, שוב לא הק- שיב לנער, הוא גילה, במרחק כמה קו- לומטרים דמות הולכת מורחה. המכונת דהרה קדימה כשרובי נוסעיה כווננו. הד- מות המרוחקת התקרבה, הפכה בהירה יותר, נעצרה. במרחק כמה מאות מט- רים עמדה גם המכונת.

הבדואים והחיילים קפצו מהמכונת, הסתערו לעבר הד- מות שקפאה תחתיה בתמי- הון. הדמות הודהתה כאברהים אבו ניט- פה, נציג המושל, נושא תיק העור המ- כיל את הניירות הממשלתיים שהוא מח- לק בין אהלי הבדואים. הרדיפה אחרי הד- מסתנן נכשלה. שייך אחמד הזמין את הד- סרן ואת חייליו, כפיצוי, לארוחת צה- רים. אולם בפיו גם פיצוי נוסף: "אין דבר, הוא עוד יחזור, ואו נתפוש אותו!"

